

OECD *Multilingual Summaries*

Development Co-operation Report 2015

Making Partnerships Effective Coalitions for Action

Summary in Polish

Przeczytaj całą publikację pod adresem: [10.1787/dcr-2015-en](https://doi.org/10.1787/dcr-2015-en)

Raport o współpracy rozwojowej 2015

Tworzenie partnerstw będących skutecznymi koalicjami na rzecz działania

Streszczenie w języku polskim

W ciągu ostatnich 60 lat podjęte przez wspólnotę międzynarodową wysiłki na rzecz rozwoju wywarły wymierny wpływ na ograniczenie biedy, polepszenie ludzkiego zdrowia i stawianie czoła innym nagłym wyzwaniom. Tym niemniej fragmentaryczny charakter podejmowanych inicjatyw, konflikty w ustalaniu priorytetów i brak skoordynowania działań nadal hamują postęp.

Jednocześnie w obecnym coraz silniej zglobalizowanym i połączonym świecie granice narodowe zacierają się, a pojęcie suwerenności narodowej, na której opierają się tradycyjne formy współpracy międzynarodowej, jest stale wystawiane na próbę.

Konieczność koordynacji działań jest odczuwalna dziś bardziej niż kiedykolwiek wcześniej. Organizacja Narodów Zjednoczonych doprowadziła do opracowania 17 ambitnych, uniwersalnych i dalekosiężnych Celów Zrównoważonego Rozwoju (SDGs), które powinny zostać zrealizowane do 2030 roku. Aby osiągnąć te cele, niezbędne będzie ulepszanie i rozszerzanie współpracy międzynarodowej w ramach globalnego systemu zarządzania opartego na właściwych mechanizmach wzajemnej odpowiedzialności.

Partnerstwa są silnymi motorami rozwoju

Mimo że większość ludzi zgadza się, że partnerstwa grają kluczową rolę w prowadzeniu działań mających na celu osiągnięcie Celów Zrównoważonego Rozwoju, sam termin "partnerstwo" obejmuje tak różne podejścia, struktury i cele, że każde uogólnienie na jego temat jest trudne, jeśli nie niemożliwe.

Jednocześnie Cele Zrównoważonego Rozwoju nie tylko mają charakter uniwersalny i mogą być stosowane w każdym kraju, lecz także są oparte na szacunku dla różnorodności kontekstów, potrzeb, możliwości, polityk, priorytetów i in. Aby działania partnerstw zmierzających się z tymi globalnymi celami były skuteczne, konieczne jest kierowanie się priorytetami poszczególnych krajów.

W tym kontekście trzy podstawowe zasady mogą pomóc w realizacji pełnego potencjału partnerstw po roku 2015:

- **1 - Odpowiedzialność** Termin ten oznacza branie odpowiedzialności za podjęte działania lub ich brak i zaakceptowanie ewentualnych sankcji w przypadku niewywiązywania się ze zobowiązań. Choć odpowiedzialność brana przez rządy pozostanie w sercu działań po roku 2015, dzisiejsze partnerstwa na rzecz rozwoju gromadzą szereg zainteresowanych stron: rządy krajowe, parlamenty, społeczeństwo obywatelskie, fundacje dobroczynne, organizacje wielostronne, firmy i wiele innych – w tym także wspólnoty objęte inicjatywami rozwojowymi. Wiele dzisiejszych ram odpowiedzialności polega na wspólnych zasadach służących zapewnieniu skuteczności rozwoju oraz opiera się na założeniu, że zainteresowane strony mogą mieć różne podejście w sprawie wspólnego programu na rzecz rozwoju. To założenie buduje zaufanie i wzajemny szacunek - dwie główne cechy charakteryzujące odpowiedzialność. Jak więc zarządzać rolą odpowiedzialności, biorąc pod uwagę coraz bardziej złożony charakter współpracy międzynarodowej? Niezbędne jest

nie tylko wprowadzanie nowych rozwiązań we wzajemnym pociąganiu się do odpowiedzialności oraz podejmowanie wymiernych zobowiązań podlegających regularnym analizom i aktualizacjom tak, aby były one skuteczne i odpowiadały rzeczywistości, lecz także utrzymywanie wspólnie podjętych wyzwań i dynamizmu politycznego. Konieczne jest także upewnienie się, że wszystkie strony partnerstwa mają swoich przedstawicieli na poziomie zarządzającym i że liczy się zdanie każdego z nich.

- **2 - Koordynacja i skuteczność** Wraz ze wzrastającą różnorodnością stron biorących udział we współpracy rozwojowej jeszcze ważniejsze jest, aby unikać zbędnego powielania wysiłków i fragmentaryzacji działań - problemów, które od dawna są wyzwaniem dla skuteczności współpracy rozwojowej. Skuteczność działań po roku 2015 można znacznie polepszyć poprzez skupienie się na partnerstwach dotyczących konkretnych problemów lub sektorów takich jak zdrowie, edukacja i zrównoważona energia, nie oznacza to jednak, że tworzenie coraz liczniejszych i większych partnerstw jest najlepszym rozwiązaniem. Doświadczenie pokazuje, że może to raczej utrudnić, a nie wesprzeć postęp. Upraszczanie partnerstw poprzez integrację istniejących podmiotów i struktur zmniejsza ryzyko fragmentaryzacji i zbędnego powielania działań oraz ułatwia krajom wykonywanie raportów i obowiązków administracyjnych, tym samym zarówno podnosząc skuteczność działań, jak i zwiększając ich wpływ. Partnerstwa, w tym także partnerstwa między sektorem publicznym i prywatnym, mogą także pomóc w rozszerzaniu zasięgu rozwiązań rozwojowych na szeroką liczbę beneficjentów przy użyciu środków, których zazwyczaj nie są w stanie zastosować działające pojedynczo rządy, firmy i fundacje dobroczynne. Ostatni, lecz na pewno nie najmniej ważny punkt to fakt, iż silne i zaangażowane przewodnictwo daje partnerstwom impuls niezbędny do stawiania czoła skomplikowanym wyzwaniom rozwojowym, utrzymywania linii działania i mobilizowania zasobów ludzkich i środków finansowych koniecznych do realizacji projektów.
- **3 - Oparcie działań na doświadczeniu** Dostosowanie światowej współpracy na rzecz rozwoju do aktualnych wyzwań wymaga zmian w zachowaniu i nastawieniu ludzi. Dialog i nauka przez doświadczenie są niezbędne, aby zmiany te mogły nastąpić. 11 studiów przypadku zawartych w raporcie przedstawia różne rodzaje partnerstwa, które łączy wspólny mianownik - nacisk kładziony na to, jak ważne jest korzystanie z doświadczenia, dzielenie się wiedzą oraz rozpowszechnianie wniosków i dobrych praktyk. Współpraca Południe-Południe jest ważnym narzędziem dzielenia się wiedzą, umożliwiającym krajom stosowanie we własnych rozporządzeniach i programach rozwiązań wziętych bezpośrednio z doświadczenia innych krajów. Mechanizmy odpowiedzialności pomagają korzystać z doświadczenia, co polepsza jakość współpracy rozwojowej, zwiększa jej wagę oraz wzmacnia skutki. Mechanizmy te obejmują zarówno raporty porównawcze analizujące stosowane ramy, zarządzanie i wyniki współpracy rozwojowej, jak i cykle kontroli, sprawozdań i ocen wykorzystywanych do dalszego dostosowywania działań.

Partnerstwa po roku 2015 obejmą nowe podmioty i przyjmą nowe role

Do osiągnięcia Celów Zrównoważonego Rozwoju konieczne będzie silne zaangażowanie licznych podmiotów takich jak:

- sektor prywatny - w kwestii tworzenia miejsc pracy, rozwoju technologii i inwestycji;
- społeczeństwo obywatelskie - w kwestii pociągania partnerów współpracujących na rzecz rozwoju do odpowiedzialności, popychania do działania w celu realizacji krajowych i globalnych zobowiązań oraz analizy wydajności i odpowiedzialności inwestowanych środków publicznych.

Spowoduje to zmiany w funkcjach spełnianych przez rządy, które do tej pory uznawane były tradycyjnie jako główne źródło środków finansowych na rzecz rozwoju.

Ramy działania dla partnerstw powstałych po roku 2015

"Raport o współpracy rozwojowej 2015" bada rolę partnerstw w osiągnięciu niezbędnej równowagi między suwerennością i pomocniczością, między integrowaniem i dywersyfikacją oraz między spójnością i specjalizacją w osiągnięciu Celów Zrównoważonego Rozwoju. Proponuje on dziesięć czynników sukcesu opracowanych na podstawie doświadczenia, które stanowią ramy wprowadzania w życie i kontroli partnerstw tak, aby były one skutecznymi koalicjami na rzecz działania:

- 1. Zapewnianie przewodnictwa na wysokim szczeblu.

- 2. Czuwanie, aby partnerstwa działały za inicjatywą poszczególnych krajów i były dostosowane do kontekstu krajowego.
- 3. Unikanie powielania wysiłków i fragmentaryzacji działań.
- 4. Zapewnianie wspólnego i przejrzystego systemu zarządzania.
- 5. Stosowanie modelu partnerstwa dostosowanego do konkretnego wyzwania.
- 6. Ustalanie wspólnych zasad, celów, metod wprowadzania w życie działań oraz mechanizmów egzekwujących.
- 7. Jasne określanie ról i zakresu odpowiedzialności.
- 8. Koncentrowanie się na zamierzonych rezultatach.
- 9. Analizowanie i nadzorowanie dokonanych postępów w stosunku do zamierzonych celów i zadań.
- 10. Pozyskiwanie niezbędnych środków finansowych i wydajne wykorzystywanie ich.

© OECD

Niniejsze podsumowanie nie jest oficjalnym tłumaczeniem materiałów OECD.

Kopiowanie niniejszego podsumowania jest dozwolone pod warunkiem zamieszczenia informacji o prawach autorskich OECD i tytułu oryginalnej publikacji.

Wielojęzyczne podsumowania są tłumaczeniami fragmentów dokumentów OECD, pierwotnie opublikowanych w językach angielskim i francuskim.

Są one dostępne bezpłatnie w internetowej księgarni OECD: www.oecd.org/bookshop

Dokładniejsze informacje można uzyskać, kontaktując się z Działem Praw Autorskich i Tłumaczeń w Dyrektoracie do Spraw Publicznych i Komunikacji: rights@oecd.org, faks: +33 (0)1 45 24 99 30.

OECD Rights and Translation unit (PAC)

2 rue André-Pascal, 75116

Paris, France

Zachęcamy do odwiedzania naszej strony internetowej: www.oecd.org/rights

Przeczytaj pełną wersję w języku angielskim w iBibliotece OECD!!

© OECD (2015), *Development Co-operation Report 2015: Making Partnerships Effective Coalitions for Action*, OECD Publishing.

doi: 10.1787/dcr-2015-en